

L'anàlisi de tòxics no aclareix la causa de la mort de dues víctimes del zelador d'Olot

Els cossos estan molt deteriorats i ara cal esperar que els resultats de l'Institut Toxicològic de Madrid siguin més concrets

OLOT | E.PADILLA

Els perits de l'Institut de Medicina Legal de Barcelona designats pel jutge per escutar la ment de Joan Vila han començat ja la feina. A més, explica l'advocat Carles Monguilod, la família de Vila ha rebut demandes per part de psiquiatres que pràcticament suplicaven que se'ls permetés fer una avaluació del que s'ha destapat com el presumpte assassí en sèrie més prolífic de la història catalana.

Els perits l'han vist en una ocasió i s'han trobat un home dòcil a qui ara sotmetran a un test per avaluar el seu nivell de psicopatia. En resum, es tracta de saber quina part de veritat i quina de mentida hi ha en la imatge que ofereix Vila, aparentment un home desorientat i vulnerable a qui li costa interpretar els seus propis actes; i quina quantitat de premeditació s'oculta sota les mentides, en cas que aquestes existeixin. Monguilod assegura que ho està passant malament tot i que la família li està donant suport constant. També els professionals psiquiàtrics de la presó de Can Brians peritaran Vila a instàncies de que la defensa ho hagi sol·licitat. Un cop s'esclareixi quin és el seu estat mental, caldrà veure si se'l considera imputable, és a dir, responsable dels seus actes des d'un punt de vista penal, o bé se l'exonera.

El jutge que instrueix la causa dels crims de La Caritat d'Olot ja té a les mans els resultats toxicològics de les autòpsies de Rosa Baburés Pujol, morta el 29 d'agost 2009 suposadament pels efectes d'una mescla de sedants, i de Lluís Salleras Claret, que va traspasar el 21 d'agost de 2010, presumptament víctima del mateix mètode. S'esperava que l'anàlisi de tòxics fos la prova del nou per esclarir els crims presumptament comesos pel zelador Joan Vila, però la conclusió dels forenses en aquests dos casos és que els teixits estan massa deteriorats per poder aportar resultats definitius.

Així doncs, embolica que fa fort. Vila va confessar l'assassinat d'onze ancians entre l'agost de 2009 i l'octubre de 2010 -se'l va detenir arran la mort de la darrera víctima, Paquita Gironès, el 17 d'aquell mes- però ara cal provar els crims des d'un punt de vista forense. Dos dels cossos eren enterrats des del 2009 -el de Rosa Baburés i el de Francesca Matilde, morta el 19 d'octubre d'aquell any- i ja es temia que els resultats podrien ser poc concloents. Però també ho han estat en un dels cossos més recents.

Tot i això, l'acusació que pesa sobre Vila no ha canviat, explica el seu advocat Carles Monguilod. "La confessió, si és creïble, és una prova en si mateixa", il·lustra

el penalista, que ara per ara no preveu que Vila declari de nou davant el jutge. Haurà de ser aquest qui decideixi si la confessió és versemblant o no, i el fet de modificar l'acusació, que ara per ara es resumeix en onze càrrecs d'assassinat, correspondria a la fiscalia, adverteix Monguilod.

El lletrat de Vila ja havia advertit que no seria sorprenent que les autòpsies no traguessin l'aigua clara en vista la destrucció dels cossos. Això no ha estat exactament així. Un primer informe forense apuntava que quatre dels vuit cadàvers de la segona tongada d'exhumacions -es van desenterrar dos de recents arran la detenció de Vila, vuit al cap d'uns dies i dos més després que Vila declarés per segona vegada davant el jutge- presentaven lesions de caire corrosiu. Els forenses van provar que les tres darreres víctimes de Vila van ser executades pel mètode de fer-los beure lleixiu i líquid desincrustant de fregar terres.

El cas és, però, que tant el jutge com la fiscalia esperaven resultats concloents de les autòpsies ja que les declaracions de Vila han estat volubles. En un principi, arran de ser detingut, va confessar la mort de Paquita Gironès. A cap d'unes hores, i arran la pressió dels interrogatoris dels Mossos d'Esquadra, va confessar un segon crim i, poc després, un tercer. Al cap d'unes setmanes, en una segona declaració judicial, va admetre vuit crims més, però va assegurar que en aquest cas va acabar amb la vida dels ancians mitjançant sedants i, en dos dels casos, una injecció d'insulina.

Alguns dels cadàvers que presenten traces de l'acció de corrosius -els forenses van trobar als teixits lesions compatibles amb les que causa la sosa càustica, un agent present als detergents- corresponen als que Vila va assegurar haver procurat una mort dolça. Monguilod assegura que el seu client diu la veritat i que si no s'explica millor és perquè no pot fer-ho. Ara correspon a l'Institut Toxicològic de Madrid, encarregat de fer segones anàlisis dels teixits, intentar aportar un xic de llum al cas.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/01/11/lanalisi-toxics-no-aclareix-causa-mort-dues-victimes-del-zelador-dolot/457350.html>